

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXV (29)

Štev. (No.) 29

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

22. julija 1976

Šport in velesile

V soboto 17. julija so se v Montrealu, Kanada, pričelo XXI. Olimpijske igre. To je nedvomno največja športna manifestacija modernega časa, na kateri se iz leta v leto pobijajo rekordi, pa se tudi nenehno oddaljujejo od pravega športnega duha, tistega, ki je bil bistvo športnih tekmovalj v grškem svetu, in tistega, ki je pred osemdeset leti obnovil starodavne obrede tekmovalja. Diletantstvo je danes prazen pojem pri večini tistih polbogov, pred katerimi se tresejo kronometri ali merila; resnični športni duh se goji le še pri tistih, ki z nešteti napori premagujejo težave, da morejo gojiti vadbo telesa.

Letos pa so se v organizacijo olimpijskih iger vpletli tudi zakulisni politični interesi. Ni to prvič, da se skuša vmešati šport z interesi velesil, je pa gotovo prvič, da ti interesi jasno zmagajo nad olimpijskim idealom.

Kanada je, kot gostiteljica, prepovedala vstop v državo športnikom Nacionalne Kitajske (Formoze). Razlog, ki ga je Trudeaujeva vlada dala je bil, da je Kanada že pred časom pretrgala diplomatske odnose z Taiwanom, obnovila pa jih je s Pekingom. Kot znano, pa je v olimpijskem odboru zastopana Nacionalna Kitajska, ne pa komunistična.

Nič ni pomagalo, da so kanadsko vlado opozorili na dejstvo, da je obljubil nemoten potek iger po pravilih olimpijskega komiteja, k čemur spada tudi priznanje vseh članov olimpijske organizacije. Trudeau je vztrajal pri svojem. V zadnjem trenutku je toliko popustil, da bi dovolil nastopiti nacionalnim Kitajcem z njihovo zastavo in njihovo himno, vendar pod imenom Taiwan, ne pa Kitajska. Tega seveda Kitajci niso sprejeli in njih usoda na Olimpiadi je bila zapečatenata.

Kje so vzroki za ta dogodek? Gotovo v prvi vrsti v tem, da razni politični interesi prednjačijo pred športnimi. Kanadi ni bilo mar celo požreti besedo, dano olimpijskemu odboru, da je le doseglja svoj cilj: izločitev nacionalne Kitajske. Ali je res le slučaj, da so bila prav v tem času pogajanja med Kanado in Pekingom glede dobave velikih količin žita, ki ga je Ottawa na vsak način želela prodati komunistični Kitajski?

Drug vzrok je v majavem položaju predsednika olimpijskega odbora lorda Killanina. On in njegov odbor bi morali vztrajati na prisotnosti nacionalne Kitajske, ali pa razpustiti igre. Kakšno gotovost daje za bodoče ta precedent? Ali ne bo vsaka druga vlada (in prihodnje igre so v Moskvi) postavljala zahteve in izbirala udeležence po svoji volji?

In slednjič: ZDA so ostro protestirale pri olimpijskem odboru in pri kanadski vladi in zagrožile z umikom svoje olimpijske ekipe. A vse je ostalo le pri grožnji; ameriški umik z olimpiad se je razblinil kot megla v jutranjem soncu: vse je bila le komedija za „zunanjo uporabo.“ Enako se je dogodilo še z raznimi državami, ki so se navidez zavzemale za usodo kitajskega moštva.

Pa še drug sličen dogodek se je pripetil: Kaka desetina afriških držav je zahtevala od olimpijskega odbora, da izloči predstavnštvo Nove Zelandije, češ da je neko moštvo te države pred kratkim tekmovalo v Južni Afriki, državi v kateri vlada aparthejd, torej nasproten idealom ostalih afriških držav. Ker pa v tem primeru lord Killanin na te zahteve ni pristal, so omenjene države umaknile svoja športna predstavnštva.

V soboto 17. julija je bila torej otvoritvena slovesnost; štiriurni mimo-hod delegacij, impozantna slovesnost, prižig olimpijskega ognja, prisotnost angleške kraljice, nič ni moglo izbrisati vtisa, da kljub vsemu nekaj ni v redu. Dopisnik argentinskega jutranjika „La Nación“, Alperín, je v svojem poročilu zapisal:

ARGENTINA IN "NEUVRŠČENI"

TITOV ZASTOPNIK NASTAVLJA TRNKE

Pred dnevi se je mudil v Buenos Airesu, kjer je imel razne stike s predstavniki argentinskega zunanjega ministrstva, pomočnik ministra za zunanje zadeve jugoslovanske vlade Mirko Ostojić. Njegov namen je bil ugoditi pot, da bi se Argentina udeležila in aktivno sodelovala na vrhunski konferenci neuvrščenih držav, ki bo prihodnjega avgusta v Colombo, Sri Lanka (Ceylon). Za to konferenco se Titov režim, ki si lasti „očetovstvo“ neuvrščenih, posebej zanima, čemur naj bi služil tudi Ostojićev obisk v raznih državah.

ODPOR DEMOKRATIČNIH KROGOV

Poleg uradnih razgovorov v Buenos Airesu je Ostojić priredil tudi tiskovno konferenco, pa tudi neko predavanje o dobrotah samoupravljanja. Izjave, ki jih je podal na omenjeni tiskovni konferenci so v demokratičnih argentinskih krogih povzročile hud odpor. Argentina je namreč doslej v svoji zunanji politiki zavzemala resnično neuvrščeno položaj, ideološko pa ni nikdar zapadla zankam mednarodnega komunizma. Navzven ima diplomatske stike s praktično vsemi državami na svetu, a temelj njene zunanje politike je spoštovanje zahodnih in krščanskih vrednot. Med zadnje peronistično vlado pa se je Argentina, pod vplivom levičarskih krogov peronizma, formalno vključila v takoimenovano gibanje „neuvrščenih.“

Ostojićev obisk je bila lepa prilika, da se je javno debatiralo o tem ponosenem koraku. Številne osebnosti so se oglasile in zahtevale spremembo tega ukrepa. Tudi tisk, ki je sicer neprizadeto poročal o potovanju Titovega zastopnika in njegovem delovanju v Buenos Airesu, je potem negativno komentiral navidezni namen sedanje vlade, da vztraja na poti, ki jo je začrtala peronistična zunanja politika.

Med številnimi časnikarskimi komentarji gotovo izstopa uvodnik, ki ga je objavil eden najuglednejših argentinskih dnevnikov, jutranjik „La Prensa“. Z datumom 11. t. m. je jasno obrazložil položaj v svetu in nakazal, kako celotno gibanje „neuvrščenih“ služi le interesom mednarodnega komunizma, prav kakor služijo istemu cilju tudi vse parole o „mirnemu sožitju“ ali „svetovnem miru.“ Jasno je opredelil tudi vlogo, ki jo jugoslovanski komunizem pod Titom igra v tej svetovni zaroti. Istočasno pa je omenil, kako se je gibanje neuvrščenih formaliziralo in doživelo množičen pristop, potem, ko se je na Kubi izvedla zloglasna Trikontinentalna konferenca, iz katere je izšla skupina 77, ki danes tvori jedro „neuvrščenih“. Temu pokretu je agilno botroval kubanski diktator Fidel Castro.

ZA IDEAL SVOBODE

K besedi se je oglašil tudi „Odbor za majske ideale.“ Ker se je argentinska državna svoboda začela z majsko gesto leta 1810, so „majski ideali“ v bistvu ideali svobode. Odbor, ki ga sestavljajo razni argentinski misleci, znanstveniki, vzgojitelji, politiki in sploh svobodomiselnih državljanj, je ob prilož-

nosti „Taiwan ne bo nastopil na Olimpiadi, kakor je bilo že prej predvideno in zaradi tega tudi nihče ni zapustil iger. Za nami je velika farsa vodij Mednarodnega olimpijskega odbora, ostale pa so velike razpoke v olimpijskem gibanju. Sedaj pa bo pričel še druge farse: amaterstva. Maloštevilni morejo z mirno vestjo zatrdjati, da goje šport zaradi športa. Kolikšna laž je ob prisegi na olimpijske ideale...“

Ali se motijo tisti, ki napovedujejo, da so montrealke igre ene zadnjih v moderni zgodovini? Čas bo prinesel odgovor. Gotovo pa je, da je resnični olimpijski ideal, tisti s katerim je sanjal baron Pierre de Coubertin, utonil v poplavi političnih interesov in amaterske korupcije.

b. m.

nosti Ostojićevega obiska podal izjavo, ki so jo povzeli argentinski glavni dnevniki (Prensa, Nación, itd.). V celoti pa jo je Odbor objavil v največjem argentinskem večerniku „La Razón“, kjer je bila izjava podana v širini treh stolpcev in v vsej višini strani. Dobe- sedno se glasi:

JAVNOSTI

„Odbor za majske ideale“ se obrača na javnost v namenu, da ta zve, da je bil medtem, ko je jugoslovanski maršal Tito na vrhunski konferenci mednarodnega komunizma v Berlinu koval z Brežnjevem novo strategijo za zmago komunizma v deželah, kjer ta sistem suženjstva še ni uspel, poseben zastopnik Titove vlade na obisku v naši državi.

S kakšnim namenom?

Navidezno zato, da pospeši priprave za novo „vrhunsko“ konferenco neuvrščenih, ki naj bi bila prihodnjega avgusta v Colombo, Sri Lanka (Ceylon). Kot je trdil ta Titov delegat, neki Mirko Ostojić, bodo tam razglasilisve- tu tri dokumente, s katerimi naj bi spo- čeli odrešilo rešitev za vse človeštvo. Ti dokumenti naj bi bili:

1) Politična deklaracija, kjer naj bi se določila skupna načela, ki naj vo- dijo tako narodno kot mednarodno po- litiko neuvrščenih.

2) Akcijski program, ki naj določi skupno strategijo in taktiko.

3) Poslanica vsemu svetu, v kateri naj bi bilo nakazano, kako je treba podpirati prizadevanja za doseg med- narodnega mira.

Titov delegat je obiskal tudi naše- ga zunanjega ministra in ob tej prilož- nosti svetoval, da se doseže soglasje za- gorje prizadevanje ter izrazil željo svoje vlade, da se pospeši gospodarsko- trgovsko sodelovanje med našo državo in komunistično Jugoslavijo. Ob tem

javno vprašamo

Ali so združljiva načela argentin- ske zgodovine, kulture, civilizacije in se- danje politike z večino neuvrščenih, ka- terih očetovstvo sam sebi pripisuje maršal Tito?

Ali ni bilo tesno gospodarsko-tr- govsko sodelovanje Tita z bratsko čil- sko republiko tisto, ki je pripomoglo, da je bil v njej tihotapsko vzpostavljen komunistično-totalitarni režim, ki je pov- zročil nujnost vojaške intervencije? Ali ni bila Titova ekipa „izvedencev in sve- tovalcev“, kateri je načeloval Branko Horvat, nevarna predhodnica za vzpo- stavitvev levičarskega režima v Peruju? Ali niso bili isti Titovi „izvedenci“ ti- sti, ki so v našo državo infiltrirali ne- uspešno Titovo samoupravljanje, ki je ogrožalo totalno paralizacijo našega go- spodarstva in komunicacijo naše druž- be? Ali ni bil to glavni vzrok intervenc- cije Oboroženih sil? Ali res spada ar- gentinska republika v tretji svet?

Človeške in narodnostne pravice v Jugoslaviji ne obstajajo. Zatiranje de- lavskega razreda je povzročilo, da si je milijon delavcev moralo poiskati delo v Zahodni Evropi, medtem ko je 500.000 še brezposelnih v državi, ki je vodite- ljica „neuvrščenih“ (beri: zavestnih slu- žabnikov mednarodnega komunizma, pod eno izmed tolikih njegovih krink).

Sindikati, ki naj bi bili v bistvu naravni branilci pravic svojih članov, služijo le vladujoči komunistični par- tiji, da se obdrži na oblasti.

Zakaj je v Jugoslaviji 8000 ljudi v zaporih samo zato, ker želijo neodvisnost svoje domovine?

So bili potrebni umori stotisočev o- seb, da je Tito lahko vzpostavil mark- sistično diktaturo v državi, ki jo sedaj naziva neuvrščeno?

Ali je mogoče, da ostajajo brez ob- sodbe poboji nedolžnih, kot med olim- pijskimi igrami v Münchenu, podstav- ljanje bomb vsehovsodi, ugrabitev letal in poboji talcev, ki jih izvajajo „neu- vrščeni“, katerih družabnik je Tito in hoče biti njih vodja?

Los "no alineados"

En una reciente declaración, con motivo de la visita que realizara al país el delegado del régimen comunista yugoslavo, Mirko Ostojić, para invitar a la Argentina a la conferencia de los "no alineados" en Colombo, la "Junta por los ideales de Mayo" dio a publicidad una declaración, en la cual, entre otros conceptos, expresa lo siguiente:

Los derechos humanos y nacionales en Yugoslavia no existen. La opresión de la clase obrera ha obligado a un millón de obreros a buscar trabajo en los países de Europa Occidental, mientras otros 500.000 están sin trabajo en el país líder de los "no alineados" (léase, servidores conscientes del comunismo internacional, bajo uno de sus tantos disfraces).

Los sindicatos, en esencia defensores naturales de los intereses de sus afiliados, no son más que uno de los tantos tentáculos del partido Comunista gobernante para mantenerse en el poder.

¿Por qué hay en Yugoslavia más de 8.000 personas en prisión por desear la independencia de su patria?

¿Fueron necesarios los asesinatos de cientos de miles de personas para que Tito pudiera establecer su dictadura marxista en un país al que ahora llama no alineado?

La República Argentina no tiene nada que ver con este mundo "no alineado" que encabeza el comunismo yugoslavo. Sus delegados, lobos disfrazados de ovejas, deben tomar el camino de regreso. Su régimen injusto, opresor, totalitario, hegemónico, que niega los básicos sentimientos humanitarios, destruye al individuo, a la familia, ataca a los credos, pisotea las nacionalidades, ¿qué ejemplo de bien puede dar a los demás?

La paz que nos promete el comunismo, el de Moscú, o el "no alineado" de Tito es la paz que degrada la dignidad humana.

Las ideas y métodos comunistas, o de su quinta columna los "no alineados", son totalmente opuestas a nuestro ser nacional.

Dosleden bojkot preštevanju

AVSTRIJSKA OFENZIVA NA SLOVENSKE PRAVICE

Avstrijska vlada se je z vso silo vr- gla v boj proti pravicam narodne manj- šine Slovencev na Koroškem. Vsi pro- testi in prošnje, zahteve in opomini ni- so odvrnili večinskega nemškega naro- da, ali bolje, njegovih predstavnikov, da bi opustili svoje zle namene in spošto- vali člen 7 državne pogodbe, ki manj- šini zagotavlja temeljne pravice brez kakršnih koli številčnih pogojev.

V sredo 7. t. m. so v močno zastra- ženem parlamentu na Dunaju pričeli sklepati o takoimenovanih manjšinskih zakonih: zakon o ljudskem štetju (ugo- tavljanje manjšine), zakon o narodnih skupnostih, ter spremembo t. i. „Gehaltsüberleitungsgesetz“, ki je do sedaj v členu 37 določal, da morajo ravnate- lji dvojezičnih šol na Koroškem doka- zati tudi izpit iz slovensčine.

Predvsem ta tretji zakon je zelo vznemiril slovensko narodno skupnost na Koroškem, kajti do zadnje minute je bilo govora le o preštevanju, ter o „pospeševanju“, niso pa omenili, da pri- pravljajo pravzaprav napad na dvoje- zično šolstvo na Koroškem.

Da bi preprečili zlo namero avstrij- ske vlade, sta obe sorodni slovenski or- ganizaciji na Koroškem (Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij) sklicali v soboto 3. julija

remu načeljuje jugoslovanski komuni- zem. Njegovi zastopniki, volkovi v ovčji koži, naj se vrnejo odkoder so prišli. Kakšen vzor dobrega more biti drugim Titov krivični, zatirajoči, totalitarni in hegemonistični režim, ki zanika temeljna človeška čutenja, uničuje osebnosti in družine, napada veroizpovedi in za- tira narode?

Mir, ki nam ga obljublja komuni- zem, tako moskovsko kot Titov „neu- vrščeni“, je mir, ki ponižuje človeško dostojanstvo.

Ideje in metode komunizma, ali nje- gove pete kolone „neuvrščenih“, so po- polnoma nasprotno naši narodni biti.

Argentina se nikdar ni, se noče da- nes, in se tudi nikoli ne bo vključila v ta načrt mednarodnega komunizma, katerega cilj je zasužnjevanje človeštva.

Tako „Odbor za majske ideale.“

Razveseljava je jasnost načel, pa tudi poznanje položaja v svetu in za (skoraj pozabljen) železno zaveso, ki se kaže v tej izjavi. Gotovo tudi dokaz, da napor demokratičnih emigracij nar- odov Jugoslavije, da osvetlijo dogodke iz Jugoslavije v pravi luči, niso zam- an. Upati je le, da bo argentinska vlada prisluhnila glasu naroda in se kljub udeležbi na tej konferenci povrnila na pot prave in resnične ne- uvrščenosti, kjer ne bo nevarnosti, da bi postala le figura svetovne šahovni- ce v službi mednarodnega komunizma.

protestni zbor, na katerega sta pova- bili odbornike in krajevne župnike vseh narodnih organizacij koroških Slo- vencev. Zbora se je udeležilo več kot tisoč predstavnikov koroškega sloven- skega življa, ki so napolnili dvorano Doma glasbe v Celovcu. Ob tej prilož- nosti so govorili dolgoletni predsednik NSKS dr. Joško Tischler, predsednik ZSO dr. Franci Zwitter, sedanji pred- sednik NSKS dr. Matevž Grilec ter za- stopniki solidarnostnih komitejev na Dunaju, v Salzburgu in v Celovcu.

Ob koncu so zbrani odborniki in za- upniki soglasno sprejeli in naslovili na zvezno vlado, poslanice državnega zbora (Nad na 2. str.)

“O Estado de Sao Paulo” in koroški Slovenci

Koroški Slovenci so bili spet ome- njeni v največjem brazilskem dnevni- ku „O Estado de Sao Paulo“ in sicer v samem uvodniku. Je to dnevnik, ki ga bero politiki, ministri, poslaniki in konzuli in gre tudi v tujino. Med najbolj brani članki je seveda uvodnik, zlasti še uvodnik, ki ocenjuje tako po- membne dogodke, kot je vdor Izraelcev v Ugando. Prvi tak uvodnik je izšel 6. julija. Kot navadno, ima širino dveh stolpcev in dolžino cele velike tretje strani. To pot je bil natiskan z izred- no velikimi črkami. Le še članek na prvi strani, ki poroča o uspehu Izrael- cev v Ugandi, ima enake črke. Naslov članka je: „Izrael je nakazal pot.“ Av- tor ni podpisan, ker članek izraža mne- nje lastnika in direktorja in je napi- san po njegovih navodilih. V članku hvali ravnanje izraelske vlade v za- devu rešitve ugrabljenih Izraelcev in obsoja predsednika Ugande ter Wald- heima. V članku je rečeno: „Idi Amin Dada gotovo računa z naglo pomočjo tajnika, Kurta Waldheima, ki je bil tako brezobziren (beseda „descaro“ tu- di pomeni predrznost, nesramnost), da ga je hvalil na letnem zborovanju or- ganizacij afriških držav v času, ko so izraelski talci bili še ujetniki in jim je bilo zagroženo, da bo letalo razstrelje- no, čeprav G. Waldheimu ni bilo nez- nano, da je Uganda, kakor je izja- vil izraelski obrambni minister neke- mu časnikarju, podpisala Haaski sporaz- um, ki predvideva skupni nastop pro- ti terorističnim akcijam, ki bi ovira- le prosto gibanje ljudi. Da, ni mu bilo neznan! G. Waldheim je bil le dosle- den s svojo preteklostjo kot politik in mednarodni javni funkcionar. Koroški Slovenci ga popolnoma dobro poznajo v tej dvoletnici. (Os eslovenos da Car- rintia o conhecem perfectamente bem nessa dupla qualidade).“

Španija na poti demokratizacije

REFERENDUM IN VOLITVE

Nova španska vlada, katero vodi ministrski predsednik, je objavila vrsto ukrepov, ki jih bo s privoljenjem kralja Janeza Karla začela izvajati za dokončno demokratizacijo španske države. Najavljene ukrepe so imeli močan odmev, tako v Španiji kot v svetu. To zlasti, ker se bo celoten proces liberalizacije začel s splošno amnestijo, ki bo dosegla tudi razne politične zapornike. Iz amnestije bodo izvzeti le teroristi. Opozicija, ki v Španiji trenutno deluje zelo agilno, je amnestijo sprejela z velikim veseljem, saj je bila to ena njenih glavnih zahtev.

Kar se tiče izključno političnih ukrepov, je vlada napovedala izvedbo referenduma in, najkasneje do junija prihodnjega leta, splošne volitve, katerih se bodo mogle udeležiti vse stranke. Volili bodo predstavnike v parlament, ki bo prvi demokratično sestavljeni po štiridesetih letih frankizma.

Napovedane volitve so bile seveda tudi v načrtih opozicije, in so tako demokristjani, kot liberalci in socialisti izrazili svoje zadovoljstvo. Politični načrt je bil označen kot najbolj realistični, kar jih je bilo zadnje čase napovedanih. Vendar se opozicija noče vdati prevelikemu optimizmu. Izrazi soglasja z vladnim načrtom so pogojni za njegovo konkretno izvedbo.

Edini, ki z vladnim načrtom niso zadovoljni, so komunisti in druge skrajno levičarske skupine. To je kaj razumljivo iz dveh razlogov. Prvič: tako KP kot skrajna leviča sta izločeni iz političnega vladnega programa. Komunisti nimajo pravice politično nastopati. Drugič: vladni načrt, zlasti amnestija, je komunistom pobrala glavnega konjička, na katerem so jahali za pridobivanje simpatizerjev. Akcija KP je tako skrajno okrnjena.

Če sedaj pogledamo malo bolj podrobno vladno izjavo, je v njej govora zlasti o priznanju in zagotovitvi osebnih in javnih svoboščin. Izjava govori tudi o vladnem namenu, da bo upoštevala predloge vseh struj političnega mišljenja. Prav tako bo vodstvo države vzpostavilo dialog z opozicijo; ta

dialog naj bi pripeljal do pozitivnih skupnih točk.

V vladnem načrtu je zlasti važen del, ki govori o priznanju raznolikosti „narodov“, ki tvorijo „nedeljivo Španijo“.

Na področju zunanje politike pa ima vlada namen vzdrževati stike z vsemi državami na svetu, tudi s komunističnim vzhodom. Zlasti je poudarjen namen harmoničnega razmerja s Svetim sedežem. Španija tudi želi postati del Evropske gospodarske skupnosti; poleg tega pa vztraja na svojih zahtevah glede Gibraltarja.

Na sindikalnem področju bo vlada skušala uvesti „novo razmerje“ med delavci in delodajalci, in priznati sindikalne svoboščine po vzoru evropskih držav. To pomeni konec sindikalnega monopola, ki je bil temelj frankističnega sindikalizma.

Vlado tudi skrbi gospodarski in socialni položaj. Zlasti socialni problemi so v Španiji težki in bo njih rešitev kaj zapletena.

Seveda je pri izvedbi tega načrta mnogo odvisno od tega, kako bo na objavljene ukrepe reagirala desnica. Frankistično gibanje, ki bo z demokratizacijo močno prizadeto, bo po mnenju opazovalcev skušalo zavreti celoten razvoj. Demokratična opozicija, ki ta razvoj podpira, pa seveda ve, na kakšne težave bo vladni načrt naletel. Zato ga je krstila z imenom „dobri nameni“, ki pa jih je seveda treba izvesti.

V URUGVAJU je državni svet, novoustanovljeni svetovni organ, izvolil za predsednika 72-letnega advokata Aparicio Méndeza. Ta bo sedaj za pet let vodil državo s podporo oboroženih sil.

NEMSKI kancler Helmut Schmidt je ob povratku z gospodarske konference v Puerto Rico izjavil, da je zvedel, da so Francija, Anglija in ZDA postavile pogoj za finančno pomoč Italiji. Pogoj je seveda, da v italijanski vladi ne bo komunistov.

Nobena slovenska publikacija v svobodnem svetu ne posveča toliko pozornosti zamejskim Slovincem, kakor Zborniki Svobodne Slovenije. Že smo poročali, da je v novem Zborniku že sedmo nadaljevanje razprave o Slovincih na Koroškem. O primorskih Slovincih pa nadaljuje svojo razpravo v novem Zborniku dr. Bogdan Novak, redni profesor na univerzi v Toledo, Ohio, ZDA. Na trindvajsetih straneh opisuje dokumentarno položaj slovenske manjšine v Italiji, tako v narodnem, političnem, prosvetnem, kakor gospodarskem pogledu. Razpravo ponazoruje z različnimi štatistikami in tabelami. Nato sledi razprava ravnatelj dr. Antona Kacina iz Trsta „O beneških Slovincih“, ki v zgoščenem pregledu prikaže problematiko beneških Slovincem v preteklosti in sedanjosti. Geografski položaj beneške Slovenije pa prikaže celostranski klišé.

Za demokratično alternativo

Koncem marca leta 1963 se je sestala v Stamford v Angliji skupina 11 uglednih Slovincem, Hrvatov in Srbov, med katerimi je bil tudi dr. Krek. Izdelali so „načrt predloga za demokratično alternativo“, ki naj bi nadomestila komunistično diktaturo v Jugoslaviji. O tem smo v našem listu tedaj poročali podrobneje. Osnovne smernice načrta predloga, ki priznava vsakemu narodu Jugoslavije pravico do lastne države so v tem, da naj narodi Jugoslavije s svobodnim glasovanjem odločajo, ali hočejo ostati v skupnosti ali ne. Načrt sam pa zagovarja skupnost v interesu posameznih narodov in v zavarovanje mednarodno priznanih meja. Predlaga tudi temeljne smernice po katerih naj bi bila zgrajena skupnost samostojnih držav. Od teh naj bi vsaka del svoje suverenosti odstopila Zvezi „v svrhu skupnega upravljanja sporazumno določenih skupnih poslov.“ Pozneje je izšlo še več publikacij v založbi Izvor v Londonu, v katerih so razpravljali posamezni Slovenci, Hrvati in Srbi o problematiki demokratične alternative. O teh publikacijah smo občasno poročali v našem listu.

Pred kratkim pa je izšla v isti založbi Izvor brošura „Za demokratično alternativo“, v kateri razmišlja o sedanjem stanju v Jugoslaviji v okviru svetovnih dogajanj in možnosti v neposredni bodočnosti Slovenec Franjo Sekolec, Hrvat Ilija Jukić in Srba Dušan Popović ter Desimir Tošić.

V uvodu brošure je med drugim poudarjeno: „Vsi, ki so demokratično usmerjeni, in to brez razlike na ideološko opredelitev, se ne morejo niti kot posamezniki niti združeni zavzemati za ohranitev skupnosti in njeno preureditev, dokler se tisti, ki so na oblasti, ne obvežejo in ne jamčejo, da bo njihov režim najprej dokončno reformiran z evolucijo in to glede sedanje pravne kakor tudi socialne in ekonomske ureditve. To pomeni, da mora biti istočasno dokončno ukinjen enostrankarski sistem, v katerem ni političnih pravic niti za člane Zveze komunistov Jugoslavije, niti za tiste marksiste, ki so pripravljene izločiti ideologijo iz policijsko-partijskega aparata in vodstva.“

Da bi mogli začeti reševati vprašanja, kakšni naj bi bili odnosi med posameznimi narodi, je nujno, da vsi pripadniki narodov Jugoslavije spoznajo in se ravnajo po spoznanju, da nacionalizem ni mogoče zavračati kot nekako razredno kategorijo ali nekak buržujski pojav. Prav tako pa morajo biti naši nacionalizmi postavljeni v skladnost z dejanskimi koristimi posameznih narodov in tudi v skladnost z razvojem v civiliziranem svetu.

Vsako netenje sovraštva med narodi Jugoslavije, vsako draženje čustev nesoglasja med njimi in vsako delovanje, da se še bolj poglobi razdor med temi narodi je nadvse škodljivo in nevarno za vse prizadete narode, ker morejo povzročiti velike katastrofe s

Mednarodni teden

NARODNA konvencija ameriške demokratske stranke je potrdila svojo predsedniško formulo za prihodnje volitve. Zmagoviti Jimmy Carter si je za tovariša izbral senatorja Walterja Mondala. Ta 48-letni politik je znan po svojih dobrih odnosih z sindikati, nekateri opazovalci pa mu pripisujejo rahle levičarske simpatije.

GIULIO ANDREOTTI, ki ima na log, da sestavi novo italijansko vlado (devetintrideseto po zadnji vojni), je propadel v svojem prvem poizkusu, ko mu socialisti niso hoteli dati podpore, ki je bistvene važnosti za krščansko demokracijo, ki odklanja povezavo s komunisti.

NOVI portugalski predsednik general Antonio Ramalho Eanes je poveril funkcijo ministrskega predsednika vodji zmagovitih socialistov Soaresu. Ta je pozval narod, naj pozabi pretekle razprtije in obljubil, da bo vladal v duhu sprave. Povabil pa je tudi bivšega predsednika Spino, naj se povrne v Portugal.

PARAGVAJSKA poslanska zbornica je z 89 glasovi proti 17 potrdila spremembo ustave, ki bo omogočila, da bo sedanji predsednik general Stroessner znova kandidiral (in seveda zmagal). Stroessner vlada Paragvaju nepretrgoma zadnjih 22 let.

ZDRUŽENIM DRŽAVAM je uspelo, da je vesoljska raketa Viking I lahko pristala na marsovski površini. Od tam bo na zemljo pošiljala številne podatke fizikalnega in biološkega značaja s katerimi upajo znanstveniki dobiti bolj jasno sliko o „rdečem planetu.“

DOSLEDEN BOJKOT PREŠTEVANJU (Nad. s 1. str.)

ter na avstrijski in mednarodno javnost sledečo resolucijo:

Z odločnim protestom

— zavračamo osnutek zakona o narodnih skupinah ter nameravamo spremembo zakona o ljudskem štetju, ki pomenita poskus revizije avstrijske državne pogodbe, kajti

— člen 7 ne predvideva nikakršnega številčnega ugotavljanja pripadnikov slovenske narodne skupnosti — ne ob podpisu državne pogodbe, toliko manj 21 let po njeni sklenitvi,

— ker predlagana zakona ne zajamčita narodnih pravic iz člena 7 na celotnem ozemlju s „slovenskim ali mešanim prebivalstvom“ Koroške in Štajerske slehernemu pripadniku slovenske manjšine,

— ker načrtovana zakona tudi v ostalih določilih ne upoštevata zahtev in predlogov koroških Slovincem, niti rezultatov nedavnih pogajanj, temveč potihov pripravljata likvidacijo slovenskega pouka na osnovnih šolah ter poslabšanje in bistveno zožitev pravic predvsem glede upravnega in sodnega jezika.

težkimi posledicami za vse te narode.“ Tako zaključuje uvod v brošuro.

V naslednjem objavljamo misli, ki jih je v brošuri podal Franjo Sekolec pod naslovom „Izgledi za evolucijo.“

Z dokajšnjo gotovostjo se da reči, da si večina emigracije iz Jugoslavije, politična in ekonomske, želi, da bi se Jugoslavija iz sedanje politične in družbene ureditve pomaknila v demokratični način življenja z mirno evolucijo in ne morda z nasilnim in v vseh ozirih nevarnim nasilnim prevratom.

Ta ugotovitev po vsej gotovosti še bolj velja za ljudi v domovini, ki bi morali nositi breme in žrtve, ki bi jih naložila nasilna akcija.

Ta želja in spoznanje nevarnosti, ki bi jih prinesel vsak nasilni prevrat v domovini, je skupaj s takimimovano liberalizacijo, ki se je tako nenadno končala z akcijo proti hrvatskim, srbskim in slovenskim „liberalnim nacionalistom“ in splošno nekravno čistko v jugoslovanski komunistični partiji, je ponekod zbudila optimistično razpoloženje o možnosti skorajšnjega mirnega političnega razvoja v demokracijo v Jugoslaviji.

To vihravo razpoloženje je novo privijanje vijaka v Jugoslaviji zelo pomirilo in zato je zdaj primeren čas za kratko razmišljanje o izgledih in možnostih za miren razvoj v bolj sprejemljive oblike političnega in družbenega ter tudi splošnega duhovnega življenja v domovini.

Sodeč po razgibanih diskusijah v

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Zopet je gverila zavzela prve strani argentinskih časopisov. Vendar je novica to pot kaj slaba za prevratne skupine, ki so pretekli ponedeljek doživele hud udarec, ko je varnostnim organom uspelo praktično obglaviti doslej najbolj aktivno gverilsko organizacijo, trockistično Ljudsko revolucionarno vojsko. V spopadu v Villa Martelli je namreč padel zloglasni Mario Roberto Santucho in tudi njegov namestnik v vodstvu organizacije José Eenio Urteaga. Teško je pravilno oceniti ta udarec, vendar lahko smatramo, da je bila ta bitka eden najtežjih porazov za to skupino, in za gverilo sploh.

Santucho je bil skoraj legendarna pojava na gverilskem polju. Njegovo delovanje se je pričelo praktično z nastankom prevratnih gibanj v Argentini. Za časa vojaške vlade generala Lanusseja je bil že drugič prijet in poslan v kaznilnico v Rawson. Od tam so avgusta leta 1972 pobegnili številni gverilci in ena teh skupin, kateri je načeloval Santucho, se je rešila v Čile, od koder jim je tedanjí predsednik Salvador Allende ugledil pot na Kubo. S Kube se je vrnil v Argentino za časa peronistične vlade, pa prešel v ilegalnost, ko je pokojni general Perón prepovedal delovanje trockistične vojaške organizacije.

Od tedaj se je kaj malo vedelo o njem. Nekateri izvedenci so celo dvomili, da bi se nahajal v Argentini. Vendar so vojaški organi z veliko vztrajnostjo iskali sled za njim, uverjeni zlasti, da so številne gverilske akcije imele njegov pečat. Končno so naporu rodili sad, in prevratna pot Santucha se je končala.

Podpiramo osrednji organizaciji in naše predstavnike v njihovem prizadevanju za doseg naših pravic in obsojamo vse poskuse razdiranja, obkrovanja in izsiljevanja, ne samo narodnih predstavnikov, ampak tudi nešteti drugih Slovincem, proti katerim uporabljajo varnostne oblasti v zadnjem času sredstva psihičnega nasilja.

Zahvaljujemo se narodom in narodnostim Jugoslavije za pomoč in jih prosimo, prav tako neštetim zaveznikom na Koroškem in v vsej Avstriji za solidarnost v tem usodnem času.

Zahtevamo ponovna pogajanja med Narodnim svetom koroških Slovincem, Zvezo slovenskih organizacij na Koroškem in avstrijsko zvezno vlado ob dosedanjem upoštevanju načel, besedila in vsebine člena 7, ki predvideva za celotno dvojezično ozemlje enake pravice za vsakega pripadnika slovenske narodne skupnosti.

Resno opozarjamo zvezno vlado, zvezne poslance in vse druge odgovorne osebnosti v naši republiki na nevarni razvoj in svarimo pred posledicami, ki

Udarec je za gverilo res hud, a mnogi izvedenci opozarjajo pred prevelikim optimizmom. Gverila je v prvi dobi peronistične vlade izvedla tako široko akcijo pridobivanja simpatizerjev in članov, da so njene mreže široko razpletene po vsej državi. Treba bo še veliko časa in hudih naporov, da bo vsaj onemogočena. Poleg tega delujejo na terenu razne skupine, ki imajo vsaka svojo ideološko organizacijo. Santucho je pripadal tkim. četrti internacionali. Obstaja pa še precej močna peronistična gverilska organizacija, ki je zadnje čase bolj mirovala, pa še ortodokсно marksistična FAR, ki trenutno ne udarja, pa si v ilegali nabira moči v pričakovanju ugodnega trenutka. Varnostni organi bodo imeli vsekar se mnogo dela s preganjanjem prevratnikov.

Če sedaj preidemo na drugo področje, omenimo, da se argentinska ekonomska ekipa, ki potuje po Evropi, trenutno nahaja v Italiji. Kot poročajo, je bil uspeh te misije razveseljav. Treba je upoštevati, da ni bil namen le iskanje tujih posojil. Direktni finančni pritok je za ekonomsko ekipo drugotnega pomena. Bolj je v argentinskem interesu reaktivirati izvoz, pridobiti v svoje območje evropske trge za argentinske pridelke. Ti trgi so bili nekoč temelj argentinskega gospodarstva pa jih je država počasi izgubljala zaradi neodgovorne administracije in slabe zunanje politike. Argentina, s svojo današnjo sliko stabilnosti, zlasti če se vladni posreči vsaj v temelju rešiti problem gverile, ima lepo priliko, da vstopi v novo dobo razvoja. Za to pa je potreben, poleg ugodnih zunanjih trgov, močan notranji porast, ki temelji na vztrajnem in odgovornem delu.

jih bo nujno prineslo štetje proti volji manjšine ter enostransko razveljavljanje avstrijske državne pogodbe.

Dosleden bojkot preštevanja bo naš odgovor!

Zastopniki osrednjih koroških organizacij so iskali pomoči tudi v Jugoslaviji, ki bi v problem morala direktno intervenirati kot sopodpisnica avstrijske državne pogodbe. V petek 2. t. m. so bili sprejeti pri Titu, ki jim je obljubil vso podporo s strani jugoslovanske vlade. Jugoslavija da bo „kakor doslej“ v celoti podpirala boj koroških Slovincem za njihove pravice. Nam pa ta obljuba kaj prazno zveni, saj je bila doslej z jugoslovanske strani vsa podpora le v praznih besedah in mnogokrat v političnem vmešavanju v notranje probleme koroških Slovincem, kar je narodni življenj na Koroškem le razdvajalo in mu jemalo moč v njegovem boju.

Koroški Slovenci tako stopajo v odločilno fazo boja za narodne pravice. Le v jasnosti načel in složnosti v nastopanju jim bo zagotovljen uspeh. Zaenkrat je njih cilj dosleden bojkot vsakršnemu preštevanju.

njegovih mladih let, ki so po sodbi nekaterih poznavalcev tako nepomembni, da Marxa široka svetovna javnost danes najbrž sploh ne bi poznala, če bi bil pustil za seboj samo tisto, kar je bil napisal v bolj zgodnji dobi svojega življenja.

Te novo-marxistične ideje v partiji poleg tega — upravičeno ali neupravičeno — zbuja tudi sum, da nosilci teh idej pravzaprav niso več marksisti in da jim je poigravanje s spisi mladega Marxa, v katerih da tiči pravo jedro marksizma, samo krinka, pod katero bi hoteli marksizem likvidirati.

Morda bo kdo oporekal, da je učinkovit nastop proti novomarksizem v jugoslovanski komunistični partiji bil mogoče samo zaradi velike avtoritete maršala Tita in da bi brez te partija bila drugačna in hodila po drugačnih potih. Titova avtoriteta v partiji je gotovo nekaj, o čemer ne more biti mnogo dvoma, čeprav nekateri jugoslovanski komunisti tujcem dopovedujejo, da je Tito coklja, ki samo ovira in da bi bilo brez njega državo lažje upravljati. Toda verjetno je tudi to, da je Tito mogoče partijo s tako lahkoto in brez velikih pretresov obvladati in očistiti zato, ker je boljše kot novomarksisti in „liberalci“ ocenil razpoloženje partije kot celote. Tito je verjetno v idejni zmedbi, ki je nastala, samo storil tisto, kar si je partija kot ustanova instinktivno želela. Če je tako, potem to samo potrjuje trditev, da so izgledi za razvoj v bistveno drugačne oblike jugoslovanske družbeno-gospodarske in politične

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — V vsej Sloveniji so že končali z vpisovanjem v srednje šole. Po zadnjih ugotovitvah je število vpisanih že preseglo prostorske možnosti, to predvsem v Ljubljani in še nekaterih srednješkolskih središčih. Stotine učencev pa so ostale brez možnosti za nadaljnje šolanje. To so predvsem tisti, ki niso bili odločeni, kam naj se vpišejo. Seveda bodo skušali narediti vsem prostor, čeprav morda ga ne bo ravno v tisti šoli, za katero se je dijak odločil.

TRBOVLJE — Trboveljsko industrijsko gasilsko društvo je praznovalo 26. junija 95. obletnico ustanovitve. Ob tej priliki so nagradili tudi dva gasilca za petdesetletno delo: Alojza Kosca in Antona Viranta.

LJUBLJANA — V Jugoslaviji je 180 mejnih prehodov, od tega 106 v Sloveniji. Lani je jugoslovanske prehode prestopilo 102.000.000 potnikov, od tega čez slovenske 79 odstotkov ali v številkah točno 80.958.893.

TREBNJE — V okviru IX. tabora likovnih samorastnikov Jugoslavije so odprli razstavo črnega slikarja Momodua Ceesaya iz Zambije. Ravnatelj Moderne galerije Zoran Kržišnik je v uvodu ocenil delo tega slikarja kot visoko umetniško.

LJUBLJANA — Dijaki Šubičeve gimnazije v Ljubljani so pred koncem leta in pred razdelitvijo spričeval morali plačati stroške za obnovo stranišč. Pravijo, da bodo že začeli zbirati denar za prihodnje leto za — obrabnino oken-skih stekel.

LJUBLJANA — V slovenski industriji je bilo konec maja zaposlenih 319.042 oseb, kar je 1,75 odstotka več kot maja 1975. Nezaposlenih pa je bilo konec aprila 1976 11.945 oseb, kar je 27,5 odstotkov več kot leto prej. Zavod za statistiko je tudi izračunal storilnost v slovenski industriji in ugotovil, da je v primerjavi z lanskimi prvimi petimi meseci padla za 3,7 odstotka.

GROSUPLJE — Grosupelčani so bili prvi, ki so vpisali svoj določeni znesek za cestno posojilo Slovenije. Kvota, ki je bila določena grosupeljski občini, znaša 6.131.652 dinarja. Do 24. junija so že presegli kvoto za 20 odstotkov. Po zadnjih določilih bodo presežek mogli uporabiti za lastne ceste. Vsa Slovenija naj bi vpisala posojilo v višini 900.000.000 dinarjev.

GROBLJE — Letos so tudi pripravili vrsto koncertov v baročni cerkvi v Grobljah. Posebno lepo je uspel koncert Slovenskega okteta, pa tudi mešana pevski zbor iz Izole in inštrumentalni duo Aci Bertonec-Ciril Škerjanc

ureditve Jugoslavije v najboljšem primeru dolgoročni in da v bližnji prihodnosti ni mogoče pričakovati večjih sprememb na boljše.

Kaj pa, ko bo maršal Tito odšel s političnega prizorišča in vodstvo prepuštil svojim dedičem oziroma dediču, kdor koli že bo?

Pogosto slišimo, da bo po Titovem odhodu najvišje jugoslovansko vodstvo slabotno, kar da bo imelo za posledico, da se ne bo moglo tako uspešno zoperstavljati pritisku novih idej in mlajših ljudi, kot je to moglo storiti, ko mu je hrbet varovala Titova avtoriteta. Jugoslovansko vodstvo bo po Titovem odhodu morda res slabotno. Toda ne samo v odnosu do bolj liberalnih elementov v partiji. Novo vodstvo bo slabotno tudi v odnosu do dokaj skrivnostnega pojava takimenovanih kominformovcev, za katere vsakdo ve, da obstajajo, pa verjetno nihče ne ve, kje pravzaprav tičijo in kako številni in močni so. In ti bodo gotovo pritiskali vsaj za še večje zbliznanje s Sovjetsko zvezo, če že ne za zopetno vključitev Jugoslavije v njen blok. Novo vodstvo bo „liberalcem“ verjetno manj popuščalo, ker bo dobro poznalo moč njim nasprotnega tabora, ki seveda ne bo izvirala iz zaslonbe, ki jo bo imel v partiji, ampak iz podpore, ki mu jo bo nudila Moskva. Moč kominformovcev pa bo krepilo tudi spoznanje vodstva, da mu jamstvo za nadaljnji obstoj in nadaljnjo oblast v državi lahko da samo Sovjetska zveza. In dejstvo življenja je, da ljudje za lastni obstanek večkrat žrtvujejo tudi stvari, ki so jim sicer dragocene.

ter Slovenski trobilni kvintet so imeli dovolj poslušalcev.

LJUBLJANA — V Ljubljani so v okviru mestne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva ponovno ustanovili 28-članski koordinacijski odbor za „urejanje odnosov med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi.“ Že na prvi seji 25. junija je odbor pripravil „obširen program“, ki ga pa seveda še niso „obelodanili“...

KOPER — Koprčani so po dolgem času spet imeli priložnost prisostvovati uprizoritvi opere na domačem odru. Ljubljanska Opera je na glavnem trgu 26. junija uprizorila Mascagnijevo Cavallerio rusticano in Leoncavallove Glumače.

LJUBLJANA — Jože Javoršek — včasih Brejc — je ob zadnji premieri ljubljanske Drame zapisal, da je s „farso Alfreda Jarryja Ubu je kralj bilo konec mukotrpne sezone. Zaradi fizičnih ali moralnih nesreč je to že druga predstava v tem letu, ki je prišla iz stranskih dejavnosti Drame na glavni oder. S tem pa je tudi spremenila podobo sezone, kakršno so si sploščka zamislili njeni oblikovalci.“ Ob koncu je še pripisal, da je ob tej priliki Gledališki list pozabil na častiljiva izročila nekdanjih Gledaliških listov in shujšal do take mere, da je postal „čisto navaden plakat in s tem najbrž vidno znamenje pešanja intelektualne moči ljubljanske Drame.“

Umri so od 24. junija do 4. julija:

LJUBLJANA: Ana Engelman (87); Hedvika Reven r. Brinovec; Lojzka Bizilj, up.; Martin Širme (87), up.; Ana Bergeč r. Mlinarič. Alojz Povhe, vratar; Simon Danev, žel. inšp. v p.; Nana Marija Savinšek; Janko Lipnik, dir. v p.; Marija Ibič r. Šurk; Alojz Jarh, avtoprevoznik; Avgust Kikelj; Matko Stefe; Stane Krajnc, namešč. hotela Union. Marija Goršič r. Gale; Tone Verbič (75); Pavla Mulej r. Stanič; Ela Frelih r. Pillar (98); Frančiška Ljubič r. Blažič; Francka Strmole r. Zupančič; Nežka Zopenel, up.; Radomila Cunja r. Štolfa; Frančiška Tomc r. Pičin; Alojz Auer (73), up.; Antonija Sojer (92); dr. Jože Janež, zdravnik; Lojze Podlogar, up.; Marija Porenta, up.

RAZNI KRAJI: Vera Čoš r. Vencajz, Mokronog; Avgusta Koprivnikar (92), Litija; Ivan Rus, delov., Kranj; Anton Janežič, up., Kamnik; Anton Planinc, kov. m. v p., Črnomelj; Alojz Terček, ravn. osnovne šole v Dobu pri Domžalah v p.; Janez Pangeršič, Zalog; Janez in Marija Koprivec (nesreča), Drenov grič; Franc Gorjup, lesni trg., Grič pri Vel. Laščah; Marija Derganc r. Nemanic, Semič; Peter Mozgor, Preddvor; Marija Tkačič r. Učakar, Maribor; Peter Vendramin, Suha pri Škofiji Loka; Srečko Jerič, Celje; Marija Fekonja r. Butkovič, Krško; Magdalena Lovšin r. Šifer, up., Ribnica; Alojzija Zupančič r. Pirš, Kolo vrta; Jože Turk, up. kovaški moj. (81), Zagorje ob Savi; Lojze Visintin (86), Koper; Franc Okorn st., Obrežje pri Radečah; Anica Sever, Kranj; Avgust Zupančič, up. rud. nazd., Zagorje ob Savi; Anton Črepinšek, (91), up. želez., Selnica; Frančiška Mramor, Velike Lašče; Franc Pristavec, Radovljica; Janez Fajdiga, Šentvid pri Stični.

Predavanje o Kosovu v SKA

3. kulturni večer v tej sezoni SKA je bil 3. t. m. v okviru Literarnega odseka in je predaval prof. dr. Tine Debeljak o "Srečku Kosovelu ob 50-letnici njegove smrti". Uvodoma se je spominjal svojih osebnih stikov s prijateljem Srečkom, predvsem pa o njegovi smrti, ko mu je prav on sestavil osmrtnico v ljubljanskih časopisih (pokazal je ohranjene račune za „parte“) ter mu pisal v tržaški ženski svet nekrolog in prvo študijo o njem v Krži na gori. Citiral je iz obeh člankov, da je pokazal, kako so tedaj gledali na pesnika, ki je ob smrti imel komaj nekaj deset tiskanih pesmi, in kako ga gledajo sedaj. Prav ob njegovem omenjenem nekrologu se je pokazalo, da je v gledanju na pesnika Kosovela enim še bil impresionistični pesnik Krasa, drugim pa že zavedni komunistični revolucionar. V svoji študiji leto pozneje, ko je že imel delni pogled v zapuščeno (ki v celoti še sedaj ni objavljena!), ga je že tudi on postavljajal že v vmesni stadij med proletarsko borbena literaturo in lirični impresionizem. Označil ga je za socialnega pesnika, ki se je v zadnjih pesmih umikal množici v svojo tiho samoto, kjer je globoko občutil bližino Večnosti in Boga samega. Izhajal je iz Cankarja, kajti prva Kosovelova „revija“ je nosila naslov iz nje-

SLOVENC I V ARGENTINI

SLOVENC I P O SVETU

MENDOZA

27. redni občni zbor
Društva Slovencev v Mendози

Naše Društvo je imelo 13. junija t. l. svoj 27. redni letni občni zbor. Iz njegovega poteka ter odborniških poročil povzemamo kot kronisti najvažnejše podatke.

Društvo je imelo v svoji zadnji poslovnici 11 prireditve kulturnega in družabnega značaja, med katerimi omenjamo le najvažnejše: obisk zborov Karantanije in Slovenskih mladenc iz Buenos Airesa; spominska proslava 30. obletnice zdomstva za uprizoritevjo dr. Rozmanove drame „Človek, ki je ubil Boga“, ob navzočnosti avtorja samega in ob sodelovanju Gledališkega odseka SKA iz Buenos Airesa; božičnica na sveti dan v prireditvi pevskega zbora s petjem božičnih pesmi povezanah s svetopisemskimi recitacijami in deklamacijami ter živimi jaslicami; stotletnica Cankarjevega rojstva s sodelovanjem pisatelja Karla Mauserja, ki se je mudil za to priložnost v Mendози.

Društvo šteje 134 članov. Srednješkolski tečaj letos obiskuje 16 učencev; v ljudskoškolskem pa imamo 33 otrok.

Iz predsednikovega poročila povzemamo njegovo osrednjo misel, ki je izzvenela v splošno oznako nedelavnosti in pomanjkanja smisla za pomoč in sodelovanje v pripravah za razne društvene prireditve kakor tudi v drugih nalogah, ki si jih je Društvo zastavilo, ko navadno vse ostaja na odgovornosti predsednika samega in le nekaterih odbornikov ali sodelavcev.

Med slučajnostmi je kulturni referent arh. Božidar Bajuk poročal, da se je mladina obrnila na odbor s prošnjo, naj bi ji pomagali pri pripravah njenega kulturnega programa. V ta namen je bil na občnem zboru imenovan odbor z nalogo, da ustvari v društvenem

41. mednarodni evharistični kongres

V Filadelfiji bo začel 1. avgusta 41. mednarodni Evharistični kongres, ki bo trajal do 7. avgusta. Udeležile se ga bodo tudi razne narodnostne skupine iz ZDA, blizu 30 po številu. Med njimi tudi Slovenci, ki so ustanovili v ta namen poseben Koordinacijski odbor za slovensko udeležbo na kongresu. Ta odbor je povabil koprškega škofa Janeza Jenka, ki se je vabilu odzval in bo prišel v Filadelfijo. V torek 3. avgusta bo na Veterans Stadium v Filadelfiji velika svečanost, kjer pričakujejo 50 tisoč ljudi. Maševal in govoril bo ob asistenci več sto duhovnikov poljski kardinal Karl Wojtyła. Pri tem obredu narodov bodo zastopali Slovence in somaševali prevzvišeni koprski škof Janez Jenko, Rev. Aloysius Hribšek, župnik svetokriške fare iz Fairfielda, rev. dr. Emil Hodnik, predsednik Društva slovenskih duhovnikov v ZDA in rev. Richard Rogan, župnik fare Sv. Cirila iz New Yorka. Pel bo zbor Slovenske glasbene skupine Zvon iz Bridgeporta.

Slovenska maša bo v soboto 7. avgusta v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija. Daroval jo bo in imel tudi slovensko pridigo koprski škof Janez Jenko, angleško bo pridigal Charles A. Salata, marquetteški škof. Po slovenski maši bo koncert Korotana. Ljudsko petje pri slovenski maši je pripravil p. dr. Vendelin Špendov.

delokrogu kulturni svet s pritegnitvijo vseh izobražencev, ki se bodo izjavili, da so pripravljeni sodelovati. Člani so: g. Jože Horn, arh. Božidar Bajuk in inž. Joško Šmon.

Občnemu zboru je v imenu Slovenskega planinskega društva v Buenos Airesu izrekla pozdrave in najboljše želje zlasti v oskrbovanju novega planinskega doma v Puente del Inca, ga. Petrickova, ki je bila navzoča med svojim obiskom v Mendози.

Odhajajoči odbor je dobil soglasno razrešnico „s pohvalo“. Pri volitvah je vkljub njegovemu oklevanju bil soglasno izvoljen ponovno za predsednika Stane Grebenc. Ostali člani odbora in zastopniki v njem so še sledeči: podpredsednik, Luka Grntal; tajnik, Lado Šmon; blagajnik, Dane Žumer; gospodar, Maks Ovčjak; odborniki: Jože Raholin, Pavel Bajda, Gabrijel Hirschegger, kulturni referent, arh. Božidar Bajuk; za pevski zbor, prof. Božidar Bajuk; za srednješkolski tečaj, inž. agr. Marko Bajuk; planinski odsek, Peter Bajda ml.; v šolskem odboru, Stane Grebenc, Lenčka Božnar, Ana Ovčjak; v gospodarskem svetu: Maks Ovčjak, Pavel Bajda, Miha Bajda, Štirn Janez in Marija Ana Ocvirk; v nadzornem odboru: inž. Jože Germ, Dominik Heinrichar, Lovro Jerovšek; v razsodišču: Peter Bajda st. in prof. Božidar Bajuk.

Občni zbor je poslal pozdravno pismo predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo g. Milošu Staretu.

Občni zbor mladinskih organizacij

Občni zbor obeh odsekov mladinskih organizacij je bil 27. junija t. l. Nova odbora sta bila izvoljena sledeče:

Fantovski odsek: predsednik, Peter Hirschegger; podpredsednik, Jernej Bajda, tajnik, Stanko Grošelj; blagajnik, Marjan Bajda; športniki, Gabrijel Hirschegger in Jaka Mlinar; voditelja naraščaja, Marjan Stern in Jernej Bajda; kulturni referent, Miha Bajda; gospodarja, Ričko Stopar in Branko Raholin.

Dekliški krožek: predsednica, Angelca Šmon; podpredsednica, Helena Hirschegger; tajnica, Danica Bajuk, blagajnica, Irena Grebenc; športnice: Bernarda Šmon in Helena Bajda; voditeljica naraščajnic: Veronika Hirschegger in Angelca Šmon; kulturna referentka, Roza Grntal.

Splošni razgovor je izzvenel v potrebo medsebojne prijateljske povezave. Temu namenu očitno služi njihovo glasilo, ki so ga izdali v dveh številkah pod naslovom „Zeleni list“ — Glas mladinskih organizacij.

Izraze dobre volje za delavnost iskreno pozdravljamo v upanju, da bo zastavljena pot šla premočrtno navzgor!

Bb.

OBVESTILA

PETEK, 23. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 24. julija:

Zimski večer SDO in SFZ v veliki dvorani Slovenske hiše.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20 prireditev SLOGE z žrebanjem. Po prireditvi bo na razpolago domača večerja.

NEDELJA, 25. julija:

V Slovenski vasi obletnica blagoslovitve Hladnikovega doma.

SOBOTA, 31. julija:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20 mladinski asado.

NEDELJA, 1. avgusta:

V Slovenski hiši ob 9.30 proslava ob

pe vere... Moje življenje je slovensko, sodobno, evropsko in večno.“ To je bila tedaj, v času pred stalinističnimi grozotami, vera tistega, ki naj bi bil danes predhodnik bojnikov — ateističnega materializma! Pa je Roland takoj za tem izgubil vero v Rusijo — kaj bi storil Kosovel, ki ni hotel biti slepi vernik!?

Tretja doba pa se je odprla šele pred še ne desetimi leti, ko je Ocvirk izdal l. 1967 iz hieroglifsko zapisanih rokopisov v Integrale: čisto v novi tehniki napisane konstruktivistične pesmi. Utrinki iz sodobnega kaosa, nelogičnosti, absurda, če hočete, ki teže po razmehanizaciji človeka. In prav te pesmi, ki so prišle v evidenco po polstoletni zamudi, so danes prinesle Kosovelu svetovno slavo: prevedene so v italijanščino, nemščino, francoščino in pripravljene so v angleščini. Še danes je najmodernejša struja. In nemški prevajalec W. Heilige ga smatra prav zaradi teh pesmi za „enega najboljših jugoslovanskih pesnikov XX. stoletja.“

Tako je Debeljakovo predavanje, ki je bilo začeto z osebnimi spomini, prešlo v pravo znanstveno karakteriziranje celotne Kosovelove pesniške podoče, ki se je izkristalizirala v pol stoletja. Predavanje je izzvenelo s Kosovelovimi pesmijo Bodočnosti, kjer veruje, da si bodo „ljudje nekoč bratje in sredi med njimi bo Bog!“

BRAZIL (Sao Paulo)

Materinski dan, 9. maja, so Slovenci v Sao Paulo lepo praznovali. Gospa Francka Tirbič je s svojimi štiri vnuki pripravila deset točk deklamacij in prizorčkov v slovensčini in protugalščini. Veliko mater je namreč brazilske narodnosti. Spored je ljudi zelo zadovoljil. Prirediteljica je še pred koncem predstave prejela čestitke ganjenih moških.

Preobleka slovenske novinke. 4. junija je v mestu Santos prejela redovno obleko karmeličanskega reda Marjeta Ilčeva iz Ribnice, ki je bila šest let gospodinja pri svojem bratu Alojziju, župniku župnije Najsvetejšega Zakramenta v Sao Paulo, preden je vstopila h karmeličankam. Župljani so jo radi imeli in so se v velikem številu udeležili preobleke. V 70 km oddaljeni Santos so se peljali v dveh posebnih avtobusih. Med njimi je bilo tudi deset Slovencev.

Slovensost preobleke je opravil njen brat med mašo, pri kateri sta z njim somaševala župnik slovenske župnije, Ludovik Ceglar in brazilski duhovnik, ki že dolgo let biva v župnišču cerkve Najsvetejšega Zakramenta. V govoru je glavni celebrant popisal sestrično življenjsko pot. štiri starejše sestre so odšle v red šolskih sester. Najstarejša je sedaj provincialka, on je šel študirat v Slomsko zavod in na klasično gimnazijo v Ljubljani, Marjeta pa je osatala pri starših, ki so doživeli visoko starost. Po njihovi smrti je prišla k bratu, da mu je stala ob strani, ko je zidal cerkev in župnišče, potlej pa je sledila poklicu, ki ga je čutila že v mladosti, in je pri 53 letih dosegla svoj ideal. Ganjivji obred preobleke je vse navzoče zelo ganil. Po obredu so ji Slovenci pred klavzurno ograjo zapeli nekaj slovenskih pesmi in pozdravljali prijazno novinko ter se ji priporočali v molitev. Njeno redovno ime je Marija Marjeta od Jezusa.

Kolikor je znano, je to prva Slovenka, ki je vstopila v samostan v Brazili. Pač pa so nekatere tu rojene hčere slovenskih staronaseljencev postale redovnice in sicer dve rodni sestri iz družine Marinšek-Zitko, ena iz družine Zorman-Fatur, četrta pa je po očetu Kobalu slovenskega pokolenja. Trenutno so v Brazili štiri redovnice, ki so prišle iz Slovenije: ena uršulinka (dve sta se vrnil), dve salezijanki in ena iz misijonskega inštituta PIME.

L. C.

41. svetovnem evharističnem kongresu, ki jo pripravljata SDO in SFZ.

SREDA, 4. avgusta:

V Slovenski hiši ob 17 sestaneK Zveze slov. mater in žena. Predaval bo g. Miloš Stare o temi: Problemi generacij med nami in narodna zavest.

SOBOTA, 7. avgusta:

V Slomškovem domu ob 20. uri igra „Jurčki“, v prireditvi SDO Ramos Mejia.

Misijonski kermese v Slovenski vasi.

NEDELJA, 8. avgusta:

V Slomškovem domu ob 17. uri igra „Jurčki“, v prireditvi SDO Ramos Mejia.

Misijonski kermese v Slovenski vasi.

V Carapachayu mladinski dan.

SOBOTA, 14. avgusta:

Koncert Buenosaireskega slovenskega okteta v dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 15. avgusta:

V San Martinu obletnica slovenske maše-žeganje s slovenso mašo in kosilom ter sprejem mladine med člane Doma.

Romanje rojakov iz San Justa v cerkev Marije Pomagaj ob 16.

SOBOTA, 21. avgusta:

V Slovenski hiši festival mladinskih pevskih zborov, ki ga organizirata SDO in SFZ.

SOBOTA, 28. avgusta:

V Slovenski vasi v Hladnikovem domu ob 20. uri pevsko glasbeni festival.

NEDELJA, 29. avgusta:

V Slomškovem domu mladinski dan. Vabita SDO in SFZ Ramos Mejia.

Od vsepovsod

S PRAHOM SE RASTLINSKA SNET. Ameriški znanstveniki so ugotovili, da po peščenih viharjih v Sahari potujejo prek Atlantika oblaki prahu. Ta prah pade z deževnimi kapljami na Karibske otoke in na dele Floride. To samo po sebi ne bi bilo nič posebnega. Toda prah prinaša s seboj še nevarnega rastlinskega zajedalca, snet, ki napada — sladkorni trst. S tem pojasnjujejo znanstveniki širitev na Floridi in Karibskih otokih te rastlinske bolezni, ki je zelo razširjena v zahodni Afriki. Tostran oceana je do 1974 niso poznali. Kubanci zaenkrat še niso obtožili ZDA, da jim to bolezen pošiljajo po satelitih...

LED NA ANTARKTIKI SE PREMIKA. Po podatkih ameriških geologov se ledenik, ki pokriva južni tečaj letno premakne za pet do šest metrov proti 43 zahodnemu poldnevniku. Od leta 1911, ko je bil Admunden na južnem tečaju se je led premaknil za približno 400 metrov. Ker na južnem tečaju ni zanesljivih možnosti za orientacijo, so meritve opravili preko umetnih satelitov.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Kreditna zadruga Sloga je podarila Zedinjeni Sloveniji \$ 5.000.— za katere se ji odbor društva lepo zahvaljuje.
Pisarna in knjižnica ZS sta odprti vsak dan, razen ob sobotah, od 16. do 20. ure.
Učiteljska seja bo 28. julija ob 20. uri v Slovenski hiši.

Za dobro voljo

Sosed sosedu:
„Ti si rekel, da sem jaz slepar.“
„To je točno, da si — ali jaz tega nisem rekel.“

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pta. baja
Capital Federal
Tel. 41-1413

Ordinira v torek in petek od 17 do 20.
Zahtevati določitev ure na privatni
telefon 628-4188.

NEDELJA, 25. JULIJA

Obletnica
Hladnikovega doma

Začetek ob 16. uri

Igra Slovenski instrumentalni
orkester

Vabi Društvo Slovenska vas

Slovenski dom
v San Martinu

DRUGE KOLINE

z domačimi krvavicami
in pečenicami bodo
v soboto, 24. julija
pred prireditvijo in po
prireditvi SLOGE
Začetek ob 19

Od 17 dalje bo nekaj klobas
na razpolago za dom.

SDO Ramos Mejía

vas vabi na

veseloigro Leopolda Turšiča

"JURČKI"

Režira: ga. Ema Kessler

Sobota, 7. avgusta, ob 20. uri

Nedelja, 8. avgusta, ob 17. uri

Dominkov dom

Castelli 28, Ramos Mejía

POSLUŠAJMO SLOVENSKO RADIJSKO URO

vsako nedeljo od 19.05 do 19.30 ure na radio "Antártida".

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem
velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo.

JOŽE DOBOVŠEK ml.

ODVETNIK

Somellera 5507 Uradne ure
tel. 601-0643 16—20
Capital Federal

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!

Buenosaireški slovenski oktet

KONCERT

Sobota, 14. avgusta, ob 20.30

DVRANA SLOVENSKE HIŠE

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z. z. o. z.

Bm. Mitre 97 — Ramos Mejía — T. E. 658-6574

III. gospodarsko-prosvetni večer

Dr. Vital C. Ašič

PRAKTIČNA VPRAŠANJA IZ DEDNEGA PRAVA
(Sucesiones, testamentarías, bien de familia, etc.)

V soboto, 31. julija 1976, ob 20. uri v SLOGI

Vsi rojaki, posebno še člani SLOGE, lepo vabljeni!

24. julija 1976

ob osmih zvečer

SLOVENSKI DOM

Córdoba 29 — San Martín

NAGRADNO ZREBANJE

m\$N. 1.000.000.—

Vsi, posebno člani SLOGE,
lepo vabljeni!

V SLOGI JE MOČ!

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 14. julija v 84. letu starosti, umrla moja žena, naša mama, babica in prababica, gospa

Vida Rus r. Stamcer

Pokopali so jo na Žalah v Ljubljani.

Odslej bo pri Stvarniku, ki ji je podaril svobodo večnega življenja, prosila za nas in nas vodila.

Sv. maša zadušnica bo 13. avgusta ob 19 v kapeli Marije Pomagaj v Slovenski hiši.

Žalujoči:

mož Srečko,

hčerki Vojka in Vidka z družinama
sin Srečko z družino.

Buenos Aires, Ljubljana

Ludvik Puš

72

NA DOLGO POT

Naslednjega dne so zvonove opremili s kemblji, jih pritrdili na jarme in jih obesili na pripravljene tečaje v stolpnem ogrodju. Ko je bilo vse pripravljeno in so bile končno tudi debele, iz konoplje pletene vrvi za zvonjenje spuščene skozi luknje do tal, se je približal trenutek, že naprej določen in napovedan vsej fari, ko bodo zvonovi prvi zapeli.

Nemara sem med vsemi prebivalci obsežne fare jaz najtežje in najbolj hrepeneče pričakoval tega trenutka. Kako se bodo novi zvonovi med seboj ujemali, kako bo iz bron odmevala melodija, ki sem jo vanje položil? Ali bodo peli tako, kot sem jih vse te mesece poslušal v svoji domišljiji in so zvonili v mojih ušesih vse dni, odkar so bili naročeni? Kdaj pa kdaj mi je postalo kar težko pri srcu: ali ne bodo težki trije (B, C, D), od katerih bi vsak brez skrbi odlegel za vélikega, doneli preveč masivno, pretežko in se med seboj glasovno pobijali? Prav zares me je to skrbelo, da sem težko čakal prvega zvonjenja.

Da bi kolikor mogoče natančno in precizno poslušal, sem se podal kaka dva streljaja od cerkve navzgor po široki grapi, v katere spodnjem koncu leži Hopfgarten, in si izbral tako pozicijo, da se mi je bilo mogoče premikati vodoravno od enega roba hudourni-

ške naplavine do drugega ter na ta način poslušati iz različnih točk z različnimi odmevi. Bil sem čisto sam, ker sem hotel biti, da bi me nihče ne motil.

Tedajci se je v stolpu zamajal veliki zvon in žvenkelj je udaril na kovinski plašč, da je mogočno zadonelo. Nato je udaril na drugo stran in zopet nazaj, dolina se je polnila z donenjem, od strmin na drugi strani kotline je odmevalo na to stran in se odbijalo. Velikost in moč zvona je bila nesporna, tudi kvaliteta zvoka z vsemi mogočimi drugotnimi (aliquotnimi) toni brezhibna. In vendar sem bil razočaran, sedaj že drugič! Udar štrnflja na plašč je bil preveč slišen. Bilo je, kakor da bi s ploskim batom udaril po železu, šele po tem udaru se je zdelo, da je zvon zapel. (Kot vemo, zlitina ni bila čisti bron, ker v nji ni bilo cina). Kot bi me polil z mrzlo vodo. Tak zvon s tako napako... Nato so velikega ustavili in pognali naslednjega. Bil je glede udarcev kemblija mnogo boljši, glas pa prav tako poln in lep. Pri tretjem udarjanje ni več motilo, pri naslednjih pa sploh nič. Odleglo mi je. Kazno je bilo, da pomanjkljivosti ni iskati v materialu zvonov, marveč drugje, kar se da popraviti.

Ko se je bil vsak zvon sam predstavil s kvaliteto svojega glasu, so po kratkem presledku pognali vse hkrati.

Bil je trenutek, ki smo ga pričakovali najbolj neučakano. Prvi je zapel najmanjši, stari, pridružil se mu je najmanjši novi, ujela sta se odlično v veliki terci, nato se je oglašil tretji in tako naprej, dokler jih ni končno z vso mogočnostjo dopolnil veliki. Vsega me je prevzel občutek, ki ga popisati ne morem. Ubranost glasov je bila popolna, melodija veliko lepša in mogočnejša kot je bila ona, ki sem jo slišal kdaj poprej v ušesih, polnost zvonjenja tako voluminozna, da sta bila hrib in dol povsem zavita v veličastno pesem bronastih src. Izkazalo se je, da so k temu največ pripomogli spodnji trije najtežji zvonovi, ki se niso nič pobijali med seboj, ampak eden drugemu pomagali do večjega veličastja.

Dr. Klachl

Kmalu po najinem prihodu v Hopfgarten se je pojavil v župnišču razmeroma mlad, droben, a živahen in zgovoren mož, ki so mi ga predstavili kot zdravnika-domačina, kateri se je pravkar vrnil iz ruskega ujetništva.

Kmalu smo postali resnični prijatelji, vezali nas niso le spomini na pravkar prestano gorje od njegove in naše strani, ampak zlasti zelo slični pogledi na svet in življenje. Večkrat smo se sestajali ali v župnišču ali kje drugje in vedno smo imeli drug drugemu povedati vse polno zanimivih in poučnih stvari. Postal je seveda tudi najin „hišni“ zdravnik, svoj vzvišeni poklic izvršujoč z vestnostjo dobrega prijate-

lja in globoko vernega moža.

Malokdo — izvzemši morda mene — je bil na novih zvonovih bolj zainteresiran od mladega doktorja. Že takoj od začetka ga je živo zanimalo, kako bodo uglašeni (čeravno se je zdelo, da o muziki ni kaj prida poučen), kakšna je mešanica kovin, če ne bo notri cina; kako bodo v drugem stolpu viseli tako težki zvonovi vsi skupaj in še marsikaj drugega. Posebej ga je vneto skrbelo, ali se bo livarna dovolj brigala za izdelave pravih kemblijev, češ, da je od teže in pravilne oblike žvenkelja mnogo odvisno, kako zvon poje. Zopet in zopet je vzel kemblje v misel in jih je imenoval z lokalnim izrazom „Klachl“; zdelo se je, da se na to reč res razume. Ker se je pogosto vračal na ta predmet razgovora, sva ga z ženo nekoliko hudomušno imenovala dr. Klachl in ga pozneje med seboj pod tem imenom poznala.

Svoje nezadovoljstvo nad velikim zvonom sem mu ob prvi priliki razodel. Tudi na drugih lokacijah, zlasti iz bližine, se je udar kemblija slišal neprijetno, kar sva pozneje z doktorjem oha skupno ugotovila. On je bil trdno kot amen v očenašu prepričan, da je temu kriv pretežak žvenkelj, ki po njegovem tudi ni prav izkovan. Dopovedal mi je, da je bral o tej stvari v knjigi, in mi zatrjeval, da je treba zamenjati „Klachl“, pa bo izgubil močljivi udarec in bo zvon pel brez napake. Nisem mu čisto verjel. Izgledalo je, da mu tudi drugi niso, ki jim je

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
Argentina
T. F. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correr
Argentin
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA/
Concesión N° 3825

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.311.428

Naročnina Svobodne Slovenije za l. 1976 za Argentino \$ 1.400.— (140.000), pri pošiljanju po pošti \$ 1.450.— (145.000); ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 20 USA dol.; obmejne države Argentine 12 USA dol.; Avstralija 25 USA dol.; Evropa 23 USA dol., ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 15 USA dol.; Evropa 17 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101 Buenos Aires, T. E. 33-7213.

(Bo še)